

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobce: **L. K.**
t. č. ve Věznici X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2021, č. j. MPSV-2021/175957-711/1,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 7. 6. 2021 požádal Českou správu sociálního zabezpečení (ČSSZ) o obnovu řízení ve věci námitek ukončeného rozhodnutím ze dne 11. 12. 2015, č. j. 6310221467/46091-KRM (dále též „rozhodnutí o námitkách“). Tímto rozhodnutím ČSSZ zamítla žalobcovy námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 13. 7. 2015, č. j. 3610221467, jímž zamítla žalobcovu žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.
2. Rozhodnutím ze dne 27. 9. 2021, č. j. 46000/009704/21/010/PT, ČSSZ žalobcovu žádost o obnovu řízení zamítla.
3. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) rozhodnutí ČSSZ potvrdil a zamítl žalobcovo odvolání.

Žaloba

4. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
5. Namítá, že požádal o obnovu řízení o námitkách, neboť lékaři označili jeho stav v roce 2015 za stabilizovaný a MUDr. M. v lékařské zprávě ze dne 4. 12. 2012 (o tři roky dříve) označila jeho zdravotní stav za nestabilizovaný (při zjištění neurovegetativní lability a afektivní tenze s psychomotorickým neklidem). Tento stav podle lékařské zprávy MUDr. S. ze dne 11. 3. 2020 trvá (a trval i v roce 2015). U žalobce doposud trvá ochranné léčení. Pouze v řízení o invalidním důchodu v roce 2015 byl žalobcův zdravotní stav „jako mávnutím kouzelného proutku“ označen za stabilizovaný. Lékařská zpráva MUDr. S. se tak nevztahuje k 11. 3. 2020, ale k období od 4. 12. 2012 do 11. 3. 2020. Žalobce tvrdil i v roce 2015, že jeho zdravotní stav není stabilizovaný, ale neměl lékařskou zprávu, kterou by toto tvrzení doložil.
6. V rozhodnutí o námitkách je sice uveden výčet dokumentů s datem pozdějším než 4. 12. 2012, žádný z nich se však nezabývá smíšenou poruchou osobnosti s rysy disociality, osobnostní nezdrženlivostí se stavy s predátorskou agresí a destruktivním jednáním a zda je tento stav stabilizovaný, či nikoli. Pokud by posudkoví lékaři v roce 2015 žalobce vyšetřili, dospěli by ke stejnému závěru jako MUDr. S., tedy že žalobcův stav není stabilizovaný.
7. Lékařská zpráva MUDr. S. není novým důkazem. Její obsah prokazuje dříve neznámou skutečnost (že žalobcův zdravotní stav nebyl v roce 2015 stabilizovaný).
8. Zpráva Věznice X ze dne 3. 8. 2021 prokazuje, že žalobce může od 1. 1. 2010 pracovat jen na střeženém pracovišti, které v této věznici není. Žalobce nemůže pracovat za stejných podmínek jako každý jiný vězeň, věznice nemá povinnost zajistit žalobci zcela mimořádné podmínky k práci a taková pracoviště nejsou ani v civilu.
9. Bez těchto dříve neznámých skutečností (že žalobcův zdravotní stav nebyl stabilizovaný a že ve vězení může pracovat jen na střeženém pracovišti) byla míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti stanovena na 30 %. Bez zohlednění těchto skutečností je napadené rozhodnutí nicotné, opírající se jen o laickou úvahu žalovaného.
10. V doplnění žaloby ze dne 23. 12. 2021 žalobce cituje ze znaleckého posudku ze dne 17. 5. 2010 a uvádí, že tvrzení o „hibernaci některých mechanismů“ bylo zaměněno za „stabilizaci stavu“. K tomu ale nedošlo. V podání ze dne 27. 12. 2021 cituje z rozhodnutí o námitkách a uvádí, že lékař ČSSZ vycházel z nepravdivých údajů. V řízení bylo doloženo, že žalobcovo pracovní zařazení ve Věznici Y je nereálné. Nadto lékař uvedl, že žalobce ve věznici nemá přístup k alkoholu a má přísný režim. Žalobce evidentně ve vězeňském prostředí přístup k alkoholu má (a měl i v roce 2015) a nemá (a neměl) přísný režim – ten mají jen velmi nebezpeční odsouzení umístění v oddílu se zesíleným stavebně technickým zabezpečením. Vzájemné fyzické násilí je ve vězení zcela běžné. K odbrždění agrese u žalobce není nutná jen intoxikace alkoholem, ale postačí jen „konflikt s potenciací střetu“ (viz znalecký posudek).
11. V doplnění žaloby ze dne 7. 3. 2022 žalobce uvádí, že mu v původním řízení o invalidním důchodu nebyly měřeny hodnoty krevního tlaku. Dne 19. 1. 2022 mu praktický lékař věznice naměřil hodnoty krevního tlaku 270/93 s rizikem fatální kardiovaskulární příhody, což žalobce vylučuje z pracovního fungování. Žalobce žádá o zajištění důkazů o hodnotách krevního tlaku.

Vyjádření žalovaného a replika

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatuje, že zpráva MUDr. M. byla jedním z podkladů pro posudek, na jehož základu bylo vydáno rozhodnutí o námitkách. Nestabilita zdravotního stavu uváděná v této zprávě tedy není novou skutečností, která by v původním řízení nebyla zohledněna. Zpráva MUDr. S. není důkazem, který by mohl být uplatněn v původním řízení, neboť v té době neexistoval. Míra stabilizace žalobcova zdravotního stavu byla opakovaně předmětem posouzení v původním řízení, a to na základě dostatečných podkladů. Žalovaný připomíná, že žaloba i kasační stížnost proti rozhodnutí o námitkách byly zamítnuty. Vzhledem k tomu, že otázka stabilizace zdravotního stavu žalobce nebyla jediným posudkovým kritériem, na jehož základě byl posuzován nárok na invalidní důchod, a že zpráva MUDr. M. byla posudkovým lékařům známa a byla zohledněna, žalobcem nyní uváděné skutečnosti a důkazy (zpráva MUDr. S., která by měla prokazovat nestabilizovaný žalobcův zdravotní stav v roce 2015) nemohou mít vliv na posudkový závěr a rozhodnutí o invalidním důchodu. Důvodem pro povolení obnovy není ani odlišný názor žalobce či odborného lékaře na výsledek posouzení zdravotního stavu a poklesu žalobcovy pracovní schopnosti, ani nesouhlas žalobce s posudkově medicínskými úvahami posudkových lékařů. Pokud jde o zprávu Věznice X ze dne 3. 8. 2021, nejde o důkaz, který mohl být uplatněn v původním řízení, neboť v té době neexistovala. Skutečnosti v ní uvedené by rovněž neměly vliv na změnu posudkového závěru.
13. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
14. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvádí, že pro obnovu řízení uplatnil lékařskou zprávu MUDr. S. a zprávu Věznice X ze dne 3. 8. 2021. Z nich je zřejmé, že byly vypracovány ve vztahu k dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu žalobce v obecné rovině, nikoli ve vztahu k pracovní činnosti. V tomto ohledu se ukazují důkazy provedené v původním řízení nepravdivými. Žalobce byl za celou dobu výkonu trestu odnětí svobody dvakrát pracovníčně zařazen, následně byl pro své maladaptivní chování vyřazen. Od té doby již z tohoto důvodu pracovníčně zařazen nebyl.

Skutečnosti plynoucí ze správního spisu

15. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce (již potřetí) požádal dne 7. 6. 2021 o obnovu řízení ukončeného rozhodnutím ČSSZ ze dne 11. 12. 2015. Uvedl, že přezkumné řízení soudní v této věci skončilo vydáním rozsudku NSS ze dne 18. 7. 2019, č. j. 4 Ads 275/2017-42, jímž byla zamítnuta žalobcova kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 11. 2017, č. j. 29 Ad 26/2015-176. V tomto rozsudku NSS mj. uvedl, že žalobcovo tvrzení, podle kterého při pracovní zátěži dojde ke zhoršení jeho onemocnění, je pouze teoretické a z podkladů předložených k posouzení zdravotního stavu taková skutečnost nevyplývá. Žalobce poukázal na zprávu MUDr. M. ze dne 4. 12. 2012, podle které nebyl k tomuto dni jeho zdravotní stav stabilizovaný. O tři roky později posudkový lékař uvedl, že jeho stav je již stabilizovaný. Dne 11. 3. 2020 žalobce osobně vyšetřil MUDr. S., který uvedl, že stav popsáný ve zprávě MUDr. M. nadále trvá. Jedná se tedy o trvalý stav, k jehož stabilizaci v mezidobí nedošlo. Obsah zprávy MUDr. S. se žalobce dozvěděl až dne 14. 5. 2021, kdy mu byl doručen posudek o invaliditě ze dne 7. 5. 2021.
16. Rozhodnutím popsáním v bodu 2 tohoto rozsudku ČSSZ žalobcovu žádost o povolení obnovy řízení zamítla. Uvedla, že smyslem obnovy řízení je zohlednění okolností významných pro správné zjištění skutkového stavu, které vyšly najevo až dodatečně po vydání rozhodnutí. V případě lékařské zprávy MUDr. S. se nejedná o nový lékařský nález

vztahující se k období roku 2015. ČSSZ poukázala na skutečnost, že lékařská zpráva MUDr. M. byla jedním z podkladů pro rozhodnutí o námitkách. Nad rámec zmínila, že v řízení o další žalobcově žádosti o invalidní důchod (ze dne 25. 5. 2020) byly lékařské zprávy MUDr. M. i MUDr. S. k dispozici od začátku řízení, avšak bez vlivu na přiznání invalidity.

17. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. V odvolání poukázal na zprávu MUDr. M., podle které žalobcův zdravotní stav ke dni 4. 12. 2012 nebyl stabilizovaný a je nutná medikamentózní terapie jak osobnostní, tak sexuologické problematiky. Ke dni 25. 11. 2015 již psychiatrické vyšetření neproběhlo, a proto posudkový lékař chybně dovodil, že žalobcův stav je stabilizovaný. MUDr. S. ve zprávě ze dne 11. 3. 2020 uvedl, že „stav účastníka tak, jak jej popsala MUDr. M. ve zprávě ze dne 4. 12. 2012, nadále trvá“. Ze slovního spojení „nadále trvá“ je zřejmé, že se jedná o trvající stav popsany 4. 12. 2012 a trvající i dne 11. 3. 2020, nejedná se o nově vzniklý stav a tento nestabilizovaný stav existoval i v roce 2015, v době původního námitkového řízení, jen k tomu nebyla lékařská zpráva. Věznice Jiřice v řízení vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 43 A 56/2021 ve vyjádření ze dne 3. 8. 2021 uvedla, že žalobce byl při výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Y dvakrát pracovníčně zařazen, v roce 2011 a 2013, kdy byl z pracoviště vyrazen, neboť nenastoupil ani na jednu plánovanou směnu. Ve Věznici X je žalobce umístěn od 21. 8. 2019. Zde není pracovníčně zařazen, jelikož odborný personál věznice doporučil zaměstnávat žalobce jen na střeženém pracovišti, kterým žalovaná nedisponuje. Střežené pracoviště, na němž by mohl žalobce pracovat, neexistuje ani na svobodě. Správný posudkový závěr tak měl být, že u žalobce jde o invaliditu druhého stupně od 31. 12. 2009 (s mírou poklesu pracovní schopnosti 55 %).
18. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Po shrnutí průběhu řízení o žalobcově žádosti o invalidní důchod a následného soudního přezkumu žalovaný uvedl, že lékařská zpráva MUDr. M. ze dne 4. 12. 2012 je uvedena ve výčtu podkladů, na jejichž podkladě vyhotovil lékař ČSSZ posudek ze dne 25. 11. 2015. V něm vycházel i z dalších lékařských zpráv a nálezů vyhotovených po datu vydání zprávy MUDr. M. Smyslem obnovy řízení je zohlednění dříve neznámých skutečností nebo důkazů, které existovaly v době původního řízení, avšak vyšly najevo po vydání napadeného rozhodnutí, a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Lékařskou zprávu ze dne 11. 3. 2020 a vyjádření věznice ze dne 3. 8. 2021 proto nelze považovat za důkazy, které existovaly v době řízení o námitkách, neboť byly vyhotoveny po ukončení řízení o námitkách. Odlišný názor žalobce na výsledek posouzení zdravotního stavu, případně jeho nesouhlas s posudkově medicínskými úvahami, není důvodem k povolení obnovy řízení.

Posouzení žaloby

19. Soud na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Souhlas účastníků s tímto postupem se předpokládá, neboť ani na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili.
20. Podle § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže

a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,
a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

21. Předmětem správního řízení byla žalobcová žádost o obnovu pravomocně skončeného řízení o žádosti o invalidní důchod. Soud upozorňuje, že správní řízení o obnově podle § 100 správního řádu má dvě fáze, a to 1) rozhodování, zda se obnova řízení povolí (popř. nařídí z moci úřední), a 2) rozhodování v již obnoveném řízení. Ve fázi řízení o povolení obnovy správní orgán zkoumá pouze naplnění zákonných podmínek pro obnovu. Teprve po rozhodnutí o povolení obnovy, tedy v druhé fázi řízení podle § 100 správního řádu, se může správní orgán zabývat věcí samou. Úkolem správních orgánů tedy bylo posoudit, zda tvrzení předestřená žalobcem v jeho žádosti naplňují některý ze zákonných důvodů pro povolení obnovy řízení. Úkolem soudu je přezkoumat, zda v tomto směru postupovaly v souladu se zákonem.
22. Obnova řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu slouží k nápravě skutkových nesprávností (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009-74, č. 2144/2010 Sb. NSS). Jde o mimořádný opravný prostředek, kterým se zasahuje do pravomocného rozhodnutí. Situace, kdy může být obnova řízení povolena, proto musí být skutečně mimořádná, a závažnost okolností, pro které má být řízení obnoveno, musí převážet nad principem právní jistoty. Obnova řízení naopak neslouží k nápravě vad řízení či nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu a nepochybně, že správní orgán vycházel v okamžiku vydání rozhodnutí z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Umožňuje pouze to, aby proběhlo nové řízení, ve kterém budou zohledněny skutečnosti a důkazy, které vyšly dodatečně najevo a které zpochybnily dosud zjištěný skutkový stav, aniž mohly být uplatněny v předcházejícím řízení. Jinými slovy, řízení o obnově nelze využít k přezkoumání správnosti závěrů vyslovených správními orgány v průběhu řízení o žalobcově žádosti o invalidní důchod.
23. Soud se shoduje s žalovaným, že žalobce v žádosti nepředestřel žádná tvrzení, která by bylo možno označit za nové skutečnosti či důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) ani b) správního řádu [soud ponechává stranou § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, neboť žalobce tento důvod pro obnovu řízení nikdy v průběhu řízení netvrdil]. V žádosti o obnovu řízení, v odvolání i v žalobě žalobce namísto toho podrobně rozebírá závěry posudkových lékařů a posudkové komise a nesouhlasí s nimi, zejména tvrdí, že mu s ohledem na různé okolnosti měla být stanovena vyšší míra poklesu pracovní schopnosti. Žádná z uvedených okolností však nepředstavuje novou skutečnost, kterou by žalobce nemohl uplatnit dříve, ani se žádný provedený důkaz neukázal jako nepravdivý.
24. V žalobě pak žalobce uvedl dva důvody, proč má za to, že mu měla být obnova řízení povolena. Prvním důvodem má být tvrzení MUDr. S. uvedené ve zprávě z hospitalizace ze dne 11. 3. 2020, že žalobcův stav, jak ho popsala MUDr. M. (ve zprávě ze dne 4. 12. 2012), nadále trvá. Z toho žalobce dovozuje, že je nesprávný závěr přijatý posudkovou komisí v řízení o invalidním důchodu, podle kterého byl jeho stav ke dni 11. 12. 2015 stabilizovaný.

25. Soud se shoduje se žalovaným, že tento důkaz nemůže být důvodem pro povolení obnovy podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu již proto, že neexistoval v době řízení o žalobcově první žádosti o invalidní důchod (tj. v roce 2015), ale vznikl až v roce 2020. Žalobcovo tvrzení, že jeho zdravotní stav nebyl v roce 2015 stabilizovaný, není ani „dříve neznámou skutečností“, která by existovala v době řízení, jehož obnovu žalobce žádá. Jak dovodil NSS např. v rozsudku ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113, pojem „dříve neznámá skutečnost“ dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nelze chápat subjektivně, tj. jako skutečnost neznámou tomu, kdo obnovu řízení navrhuje, ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník správního řízení *znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit*. Sám žalobce ovšem v žalobě konstatuje, že tvrzení, podle kterého jeho zdravotní stav není stabilizovaný, uplatňoval již v roce 2015 v řízení o žádosti o invalidní důchod. Nejedná se tedy o „dříve neznámou skutečnost“ ve smyslu posledně citovaného ustanovení.
26. Nad rámec nutného odůvodnění pak soud poznamenává, že není pravdivé žalobcovo tvrzení, podle něž MUDr. S. ve zprávě ze dne 11. 3. 2020 uzavřel, že žalobcův zdravotní stav, jak ho popsala MUDr. M., nadále trvá. Soudu je z úřední činnosti známo (viz řízení o další žalobcově žádosti o invalidní důchod vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 42 Ad 17/2021), že se obsahem zprávy MUDr. S. podrobně zabývala posudková komise MPSV v posudku ze dne 30. 3. 2022. V něm ke shodnému tvrzení žalobce uvedla, že konstatování, podle kterého „se u žalobce vlastně nic nezměnilo“, je subjektivním sebehodnocením žalobce zachyceným v této lékařské zprávě. Názor prezentovaný žalobcem, tedy že MUDr. S. v citované zprávě uvedl, že zdravotní stav popsany MUDr. M. nadále trvá, proto není ani správný.
27. K druhému důvodu, tedy k vyjádření Věznice Z k žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 43 A 56/2021, z něž plyne, že žalobce byl ve Věznici Y dvakrát pracovně zařazen (v letech 2011 a 2013), soud uvádí, že ani v tomto případě nejde o důkaz, který by existoval v době řízení, jehož obnovu žalobce žádá. Současně nejde ani o dříve neznámou skutečnost, kterou žalobce v tomto řízení nemohl uplatnit. Nadto, otázka možnosti pracovního zařazení ve věznici nemá z hlediska posouzení otázky míry poklesu pracovní schopnosti (která byla stěžejní pro výsledek řízení o žádosti o invalidní důchod v roce 2015) žádnou relevanci.
28. V doplnění žaloby ze dne 23. 12. 2021 a podání ze dne 27. 12. 2021 (podaných soudu v týchž dnech, tedy ještě v rámci běžící lhůty pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí), žalobce kromě již uplatněného tvrzení ohledně nesprávnosti závěru o stabilizaci jeho zdravotního stavu, přednesl další polemiku se závěry rozhodnutí o námitkách ze dne 11. 12. 2015. Ta, jak již soud uvedl shora (viz rozsudek NSS č. j. 6 As 39/2009-74), nemůže být důvodem pro povolení obnovy řízení. Obnova řízení totiž neslouží k opětovnému posouzení zákonnosti či správnosti rozhodnutí, které je výsledkem řízení, které má být obnoveno, či k opakování a rozhojňování právní argumentace účastníků řízení, ale k nápravě nedostatků při zjišťování skutkového stavu, které mohly mít vliv na výsledek řízení. Žalobce v podání ze dne 27. 12. 2021 také poukázal na to, že vedoucí výkonu trestu umožnil v období vánočních svátků v roce 2021 sledování televizního vysílání do 24 hodin za podmínky dodržování stanoveného pořádku a kázně, přičemž současně uvedl, že při zjištění pozitivního výsledku dechové zkoušky na alkohol, bude tato výhoda zrušena. Z toho žalobce dovozuje nepravdivost závěrů lékaře ČSSZ, že ve vězeňském prostředí je přísný režim a není zde přístup k alkoholu.

29. K tomu soud v první řadě uvádí, že žalobce uvedené tvrzení neuplatnil v rámci žádosti o povolení obnovy řízení. Správní orgány tak neměly možnost se k němu vyjádřit, přičemž soud s ohledem na zásadu subsidiarity soudního přezkumu nemůže být prvním, kdo se k tvrzeným důvodům podmiňujícím povolení obnovy bude vyjadřovat. Současně je nutno dodat, že žalobcovo tvrzení se nijak netýká skutkového stavu v době řízení, jehož obnovu žalobce žádá, tedy v roce 2015.
30. V replice ze dne 24. 7. 2023 žalobce namítl, že v původním řízení byl jeho zdravotní stav posuzován výlučně k situačním dekompenzacím v obecné rovině, způsobeným intoxikací alkoholem. Důkazy, které osvětlují tyto situační dekompenzace a současně zatajují závažné maladaptivní chování ve vězení v souvislosti s pracovní činností, jsou podle žalobce nepravdivé. Pomine-li soud, že žalobce v replice na žádné konkrétní „nepravdivé důkazy“ nepoukazuje, musí současně uvést, že tato žalobní tvrzení byla uplatněna opožděně. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce rozšířit žalobu o další žalobní body pouze ve lhůtě pro její podání, která podle § 72 odst. 1 s. ř. s. činí 2 měsíce ode dne, kdy bylo žalobci rozhodnutí oznámeno. Napadené rozhodnutí bylo žalobci podle doručky, jež je součástí správního spisu, doručeno dne 9. 12. 2021. Posledním dnem pro podání žaloby bylo tedy 9. 2. 2022, což byl také poslední den, kdy mohl žalobce žalobu podanou dne 13. 12. 2021 rozšířit o další žalobní body. K žalobnímu bodu uplatněnému v replice 24. 7. 2023 (podací razítko je nečitelné, soudu však byla doručena dne 25. 7. 2023) proto soud nemohl přihlídnout a nemohl se jím věcně zabývat.

Závěr a náklady řízení

31. Jelikož soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Nestanoví-li zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšný žalovaný náhradu nákladů nepožadoval a podle obsahu spisu mu náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. listopadu 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu